

ભલે ને દેહ જ્યાં હો ત્યાં

ભલે ને દેહ જ્યાં હો ત્યાં, અમારો 'ભાવ' દાદા સંગ,
કળિકાળે છે 'આ' અચરજ, ક્રિયા વિગ્ર પ્રાપ્ત શુદ્ધ-સતસંગ.

જે કીરીયા દેખતાં ચક્ષુ, તે તપ-જપ બાહ્ય લૌકીકી.
દીખાવાં ત્યાગ થી મજબૂત, પ્રતિષ્ઠિત-દેહે, ચૂંક-પટ્ટી.

રૂપી-બુદ્ધિ તણાં વિષયો, પ્રકાશે છે જગત-નિષ્ઠા.
અનંતા જન્મે અ-સંતોષ, વધે છે શેષ, તૃષ્ણોચ્છા.

વિભાવી રસથી વીંટેલા, ફરે નિમિત્ત ભમ્મરડા.
પૂરવનાં ભાવથી તરબોળ, કૂદે ચાલે છે ચક્કરડાં.

ચલાવે છે બધું પુદ્ગલ, ત્રિ-યોગી, યા દ્વિ-યોગી સ્વપન.
મૂઢાત્મા માને, 'હું કરું છું', અહમ ને પોષે, મમત ભરમ.

બહીર પૂર-ગલનમાં ડૂબતાં, ગૂંથે મન-ગાંઠના ગૂંચળા.
અશુદ્ધિ-ચિત્ત-વૃત્તિ ગ્રહે, જનમ થી મોતે, પર-ચૂથણાં.

વિચારો-ભાવ-સ્વાતંત્ર્ય, મનુષ-યોનીમાં પડતાં બીજ.
કરમ છૂટતાં કરમ બંધી, છે સૂક્ષ્મ, ભાવ-હેતુ વીજ.

વિભાવે પાંચ ઈન્દ્રીય-રસ, ને વિશ્વજ, ખૂલ્લું મોહ બજાર.
ફક્ત અજ્ઞાનને આધાર ગૂંચાતાં આપખૂદ ઊપચાર.

જગતની કોઈ કીરીયાનો 'શુદ્ધાત્મા' છે નહીં કર્તા.
ફક્ત ભ્રાંતિથી કર્તા-પદ, પ્રતિષ્ઠિત-આત્મા જગ-કર્તા.

જગત છે કુદરતી રચના, ચલાવે છે વ્યવસ્થિત મૂળ.
ખૂલ્યું બ્રહ્માંડનું લઘીયું, પરમ સુખ-ધામ દાદા-ઊર.

ભીતરનાં પૂરણમાં સમતા, અ-વસ્તુ માત્ર નિકાલી.
પ્રગટ-જ્ઞાની જ પરમાત્મા શકે દઈ, મોક્ષ તત્કાલી.

હિંસાનાં સાગરે અહિંસક, તરે છે જ્ઞાની સમ સૂથરાં
કિનારે, ઊપર છલ્લા રહી, જગતનાં ઝાંખરાં ન ભર્યાં.

અનંતા જન્મનું તારણ, તરણ-તારણ પ્રગટ-પુરુષ
અનંતા જન્મનું મારણ, જા, કલકી આપે નીજ-સ્વરૂપ.

